

Johan Grimonprez

Every Day Words Disappear

11 november – 16 december 2018

Opening: Zondag 11 november 2018, 14:00, in aanwezigheid van de kunstenaar

Perstekst

Kristof De Clercq presenteert vanaf 11 november een solotentoonstelling van Johan Grimonprez (°1962, Roeselare). Het is de eerste solotentoonstelling van de multimedia kunstenaar in België na zijn overzichtstentoonstelling in het S.M.A.K. in 2011. Het hart van de tentoonstelling vormt een selectie van zes recente korte films, getoond in een intieme, speciaal geconstrueerde ruimte in de galerie, in een loop van 40 minuten. Daarnaast worden er ook een paar foto's en de heel bijzondere, en zelden getoonde tekeningen van Grimonprez gepresenteerd. Aan de straatkant interageert een videowerk met de toevallige passanten.

Met zijn film *Dial H-I-S-T-O-R-Y*, een van dé ontdekkingen van Documenta X (1997, Kassel), veroverde Grimonprez, schijnbaar vanuit het niets, de internationale kunstwereld. Nadien oogstte hij wereldwijd lof met zijn films *Double Take* (2009), *Shadow World* (2011), en *Blue Orchids* (2017).

Grimonprez' films bewegen zich elegant tussen kunst en cinema, documentaire en fictie, theorie en praktijk, steunend op fragmenten uit documentaires, historische archiefstukken, homevideo's, found footage, nieuwsbeelden, reclame, videoclipen en films. In een wereld waarin we overspoeld worden door beelden, weeft Grimonprez met diezelfde beelden nieuwe, persoonlijke verhalen, die ons raken, en ons laten voelen dat er andere realiteiten mogelijk en bereikbaar zijn. De korte films in deze tentoonstelling zitten vol poëzie, en raken grote existentiële en filosofische vragen aan.

De tentoonstelling ontleent haar titel aan de film *Every Day Words Disappear* (2016, 15 min). We leven in een steeds complexere wereld, waarin mensbeeld en maatschappij op losse schroeven staan, en het politieke bedrijf steeds meer op surreëel theater lijkt. Hoe kunnen we het tij keren? Hoe creëren we samenlevingsvormen zonder uitbuiting of uitsluiting? In de film, die doorsneden is met fragmenten uit *Alphaville* van Jean-Luc Godard, stelt politiek filosoof Michael Hardt de vraag wat het zou betekenen om een politiek systeem te baseren op liefde, in plaats van op angst. Hij ziet hoop in de beweging van de 'commons', waarin dialoog en samenwerking centraal staan.

From SATIN ISLAND (2015, 3 min) volgt - in tekst en beeld - een man die met zijn falende parachute zijn dood tegemoet springt. Het is een meditatie over de kwetsbaarheid van de mens, en hoe precair ons geloof is in de dingen en in het systeem dat ons omringt.

In *What I Will* (2013, 1 min) worden de flitsende beelden van militaire parades en luchtafweergeschut overstemd door het striemend protestgedicht van Suheir Hammad. Verzet dat verstilt tot een ademstoot, en een sprankeltje hoop voelbaar maakt.

In *Raymond Tallis, On Tickling* (2017, 8 min) argumenteert neurowetenschapper Raymond Tallis dat bewustzijn geen interne constructie, dan wel een relationeel concept is. Via de intrigerende vaststelling dat je jezelf niet kan kietelen, maar dat daarvoor steeds een ander nodig is, verkent Tallis de gedachtegang dat we slechts door de dialoog met de anderen onszelf kunnen worden.

... *because Superglue is forever* (2011, 17 min.) is een studie naar de geschiedenis van de happy endings, en gebaseerd op een casting-sessie in Los Angeles waarin kinderen liefdesscènes uit films, reclame en YouTube-clips naspelen. De film neemt op geestige, ontroerende, wijze onze overconsumptie van beelden op de korrel.

Two Travellers to a River (2018, 1min24) is een prachtige, korte mijmering over hoe dingen anders hadden kunnen zijn.

Johan Grimonprez

Johan Grimonprez' projecten zijn wereldwijd in musea tentoongesteld, waaronder het Hammer Museum (LA); de Pinakothek der Moderne (München); het MoMA (NY); The Fruitmarket Gallery (Edinburgh); Blaffer Museum (Houston); SMAK (Gent). Zijn werk werd getoond in belangrijke tentoonstellingen en musea wereldwijd zoals het Whitney Museum (NY), het San Francisco Museum of Modern Art en Tate Modern in Londen. Zijn werk is opgenomen in de collecties van het Centre Georges Pompidou, Parijs; het 21st Century Museum of Contemporary Art, Kanazawa; het Stedelijk Museum, Amsterdam; en Tate Modern, London.